

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobce: **Frekvence 1, a.s.**, se sídlem Praha 2, Wenzigova 4/1872, IČ 492 40 226, zastoupen JUDr. Ladislavem Břeským, advokátem se sídlem Praha 2, Botičská 1936/4, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Praha 2, Škrétova 44/6, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 3. 2015, č. j. RRTV/1338/2015-STR, sp. zn. 2014/755/STR/Fre,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, kterým mu byla uložena pokuta ve výši 500.000,- Kč za porušení ust. § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, v platném znění (dále jen mediální zákon), za odvysílání pořadu Dámský klub dne 19. 5. 2014 v čase od 10,00 do 12,00 hodin na programu FREKVENCE 1, přičemž škodlivost působení tohoto pořadu na děti a mladistvé byla spatřena v celkově vulgárním a hrubě pokleslém vedení pořadu, používání obhroublých výrazů, primitivním vtípkování a asociování intimní a citlivé problematiky s pudově prvosignální problematikou sexuality a partnerských vztahů, obzvláště škodlivé bylo shledáno primitivně vulgární generalizující vynášení soudů o roli jednotlivých pohlaví v partnerských vztazích a sexualitě. Uvedeným rozhodnutím byla žalobci zároveň stanovena lhůta splatnosti, místo plnění a uloženo nahradit náklady řízení paušální částkou 1.000,- Kč.

Žalobce napadl žalované rozhodnutí v celém jeho rozsahu, tj. nejen co do výroku o uložení pokuty, ale i o povinnosti hradit náhradu nákladů řízení, a tvrdil, že jím byl přímo

zkrácen na svých právech. Napadené rozhodnutí je podle přesvědčení žalobce v rozporu s mediální zákonem pro svou nepodloženost a neurčitost.

Žalobce předně namítal, že ačkoli je pro danou věc klíčové posouzení vysílacího času, žalovaná se s jeho námitkami nijak nevypořádala. Zdůraznil, že v dopoledních hodinách jsou děti a mladiství ve školkách a školách, kde jsou pod dohledem učitelů, a proto nemají s ohledem na výuku možnost pořad Dámský klub (dále též „pořad“) vyslechnout, s výjimkou přestávek mezi vyučovacími hodinami, během kterých by však děti a mladiství mohli slyšet útržkovitě nejvýše 20 minut vysílaného pořadu. Tato situace se tak prakticky neliší od toho, kdy jsou děti a mladiství ve vysílacím čase od 22,00 do 6,00 hodin pod dohledem zákonných zástupců. U dětí a mladistvých nadto výrazně převažují preference jiných aktivit, kterými tráví svůj čas, jako např. sledování televizních programů, hraní počítačových her či komunikace s vrstevníky prostřednictvím sociálních sítí, čímž je poslech rozhlasových pořadů výrazně upozaděn. Společenská nebezpečnost je proto shora popsáným snížena na úplné minimum, ne-li úplně vyloučena. Žalobce tak nemůže být za správní delikt odpovědný, neboť jeho jednání nenaplnilo všechny znaky správního deliktu, konkrétně znak materiální. V této souvislosti připomněl dva rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 14. 5. 2008, sp. zn. 6 As 43/2007 a ze dne 15. 3. 2011, sp. zn. 8 As 79/2010, podle kterých je naplnění materiální stránky deliktu nezbytné pro uplatnění odpovědnosti za správní delikt, pro posouzení stupně nebezpečnosti pro společnost je určující čas vysílání pořadu. Ačkoli je tedy vysílací čas pořadu klíčový, žalovaná se s touto námitkou žalobce nijak nevypořádala.

Žalobce dále tvrdil, že z odůvodnění rozhodnutí není zřejmé, co a z jakých důvodů považuje žalovaná v obsahu odvysílaného pořadu za nevhodné a jakým způsobem obsah pořadu zapříčinil možné ohrožení psychického a mravního vývoje dětí a mladistvých. Žalovaná v rozhodnutí používá neurčité pojmy a spojení, ze kterých není zřejmé, jak k nim dospěla, popř. co jimi přesně mínila. Konkrétně za neurčitý právní pojem považoval slovní spojení „pořad tohoto typu“. Dále žalovaná nevysvětlila, jak dospěla k závěru, že v pořadu jde především o „vulgární a reduktivní přístup k lidské sexualitě“ a že „takový způsob uvažování a vyjadřování o sexualitě“ je normální, čímž může dojít k „narušení postojevých rovin či dosavadní výchovy dítěte nebo mladistvého“.

Žalobce dále brojil proti znaleckému posudku MUDr. J. Z., vypracovaného na zadání žalované, považoval jej za nepřesvědčivý a zaujatý, omezující se na charakteristiku pořadu a jeho provedení, jejichž „úroveň“ charakterizuje jako „vulgární, hrubě pokleslou, obhroublou a primitivní“, případně „nevhodnou, vulgární, nepřiměřenou a pro věkovou skupinu dětí a dospívající mládeže za škodlivou“, aniž by však jasnými a přesvědčivými argumenty onu škodlivost popsal, vysvětlil a zdůvodnil. Závěry posudku postrádají stanovisko k otázce, v čem konkrétně a jak, případně s jakými důsledky mohl daný pořad ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých. Konstatoval, že se každá epizoda pořadu Dámský klub věnuje rozličným tématům uchopeným co do obsahu a způsobu podání různým způsobem, nelze proto závěry znaleckých posudků, týkající se starších epizod, vztahovat i na jiné epizody daného pořadu.

Ze stejného důvodu žalobce odmítl poukaz žalované na rozsudek Městského soudu v Praze týkající se jiné epizody pořadu Dámský klub.

Žalobce dále poukázal na závěry znaleckého posudku PhDr. H. Z., MBA, předložený jím ve správním řízení, kdy tato naopak shledala, že se posuzovaný pořad obešel bez vulgarit, byl veden spíše v hovorovém duchu, přiměřeném jak typu pořadu, tak jeho posluchačskému zacílení a časovému umístění, pořad měl dle ní velký edukační význam a hodnocení problematiky bylo vhodným způsobem doplněno odborníkem, který velmi citlivě vysvětlil

problematiku milování v těhotenství jako normální součást sexuálního života. Uvedená znalkyně dospěla k závěru, že pořad nemohl ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých a tento svůj závěr odůvodnila, žalovaná se však se závěry jejího posudku v rozhodnutí dostatečně nevypořádala ani nevysvětlila, co má na mysli „způsobem“ probírání daného tématu v pořadu.

Žalobce nesouhlasil také s výší uložené pokuty, kterou považoval za nezákonnou a její odůvodnění za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Tvrdil, že žalovaná neprovedla vyhodnocení jednotlivých kritérií, a to jak samostatně, tak ve vzájemné vazbě, váze, intenzitě a důležitosti.

Hodnocení závažnosti věci považoval za nedostatečné, neboť žalovaná vzala v úvahu i samotné zařazení pořadu do „zakázaného“ časového úseku, což je však základním předpokladem pro to, aby ke správnímu deliktu vůbec mohlo dojít, a nemůže tak být zároveň měřítkem závažnosti, když z rozhodnutí není zřejmé, jakou měrou se tato skutečnost promítla do konečného hodnocení závažnosti věci. Nadto žalovaná při hodnocení tohoto kritéria nepřihlédla k vysílacímu času pořadu a vztahu vysílacího času k předpokládané poslechovosti nezletilými posluchači, který byl vysílán v době, kdy je většina dětí a mladistvých ve škole a nemá tak možnost pořad si poslechnout, jsou navíc pod dohledem školy a učitelů, kteří mohou příjmu závadového obsahu zamezit.

Podle žalobce nelze spatřovat škodlivé působení v celé délce pořadu, neboť děti a mladiství jsou v době vysílání ve škole a měli tak možnost poslechnout si útržkovitě reálně nanejvýš celkem 20 minut pořadu během přestávek mezi vyučovacími hodinami.

Pro případ závěru soudu o tom, že správní delikt spáchal, žádal, aby byly tyto skutečnosti zohledněny alespoň při hodnocení závažnosti věci.

Namítal, že žalovaná vyhodnotila nedostatečně a chybně také míru zavinění, kdy pouze uvedla, že jen žalobce mohl ovlivnit obsah pořadu a musel si být vědom jeho závadnosti. Přitom nevysvětlila, z jakého důvodu nesnižuje míru zavinění skutečnost, že je pořad vysílán živě a žalobce tak není schopen obsah pořadu a jednotlivé příspěvky ovlivnit. Žalobce si proto nemohl být předem vědom závadnosti pořadu, neboť neměl a nemohl mít vědomost o tom, co ve vysílání zazní.

Pokud žalovaná přihlédla k tomu, že již dříve uložila sankci za jinou epizodu pořadu Dámský klub, opomněla vzít v úvahu, že se pořad v každé epizodě věnuje rozličným tématům a že žalobce posunul vysílací čas pořadu na 16 hodin, přičemž změnil formát, délku i moderátorské obsazení.

Hodnocení kritérií rozsah, typ, dosah závadového vysílání a výše případného finančního prospěchu, povaha vysílacího programu, postavení provozovatele vysílání na mediálním trhu se zřetelem k jeho odpovědnosti vůči divácké veřejnosti v oblasti informací, výchovy, kultury a zábavy žalovaná v podstatě neprovedla vůbec, když pouze obecně konstatovala, že program Frekvence 1 je programem celoplošným, komerčním, s pokrytím nejméně 80 % posluchačů, s blíže neurčeným poměrně vysokým podílem poslechovosti a s tím spojenou blíže nespecifikovanou odpovědností vůči posluchačské veřejnosti vysokým podílem poslechovosti, aniž však vysvětlila, k jakým závěrům na základě těchto údajů dospěla. K rozsahu, typu a dosahu vysílání žalovaná pouze konstatovala délku celého pořadu a prolínání jiných programových prvků opět bez jakéhokoliv závěru. Nezohlednila, že se závadná část týkala poměrně krátké části pořadu a nikoliv pořadu jako celku.

Za zavádějící žalobce označil tvrzení žalované o popularitě chytrých telefonů či tabletů mezi mladistvými ve věku 12-16 let, neboť nelze obecně říci, že by mládež vlastnila chytrý telefon či tablet, natož každý jeden z nich. Žalovaná ani blíže neuvedla, co z tohoto tvrzení vyplývá.

Podle přesvědčení žalobce k porušení ust. § 32 odst. 1 písm. g) mediálního zákona nedošlo. Navrhl proto, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, případně aby mu byla uložená pokuta snížena na částku 20.000,- Kč.

Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě argumentovala obdobně jako v odůvodnění svého rozhodnutí s tím, že žalobce obdobně namítal v průběhu správního řízení. K poukazu žalobce na vysílání v dopoledních hodinách zdůraznila, že k zahájení sankčního řízení přikročila na základě četných stížností podaných právě z důvodu vysílání pořadu v daném čase.

Za nepodložené a spekulativní považovala tvrzení žalobce o tom, že nezletilí preferují jiné aktivity, neboť podle posluchačských stížností byli děti a mladiství vystaveni působení pořadu právě v čase od 10 do 12 hodiny. Pro pořady nevhodné pro děti a mladistvé je vyhrazen čas od 22,00 do 6,00 hodin a nic neopravňuje provozovatele zařazovat do vysílání nevhodný obsah s poukazem na to, že jsou děti a mladiství v tomto čase ve škole, tedy pod dohledem učitelů, kteří mohou příjmu nevhodného obsahu zamezit. Navíc se s tímto obsahem mohou setkat i na místech, kde o volbě obsahu nerozhoduje ani zákonný zástupce, ani učitel.

Škodlivost je do značné části způsobena kombinací nevhodného obsahu spolu s nevhodným časem. Materiální stránka správního deliktu by dle žalované byla naplněna, i kdyby byl daný pořad odvysílán kdykoliv v zákonem „zakázaném“ čase. Dopolední vysílací čas byl zohledněn zejména při vyhodnocení závažnosti věci.

Popřela, že by v napadeném rozhodnutí chyběly konkrétní úvahy a skutečnosti, kterými byla při rozhodování vedena. Není zřejmé, co na v žalobě uvedených formulacích není jasné. V kombinaci s přepisy závadných částí pořadu a v kontextu s kompletním textem odůvodnění je více než patrné, co shledala závadným a jak k tomuto závěru dospěla.

K námitkám stran znaleckého posudku MUDr. J. Z. uvedla, že k vydaným upozorněním na porušení zákona byly vypracovány tři znalecké posudky (obor zdravotnictví a školství a kultura, konkrétně sexuologie, psychologie, psychiatrie a sexuologie- se zvláštní specializací psychiatrická sexuologie) a to bez ohledu na téma konkrétní epizody pořadu Dámský klub.

K tomu stejně jako v odůvodnění žalovaného rozhodnutí poukázala na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2014, sp. zn. 3 A 79/2014, týkající se jiné epizody předmětného pořadu Dámský klub s tím, že oba pořady vykazují jistou míru podobnosti.

Metody zkoumání znalce MUDr. Z., které byly použity pro vypracování posudku v řízení ve věci senátu 3 A a v nyní projednávané věci jsou v podstatě totožné. Ve zmíněném rozsudku se soud vyslovil v tom smyslu, že „znalec nejen adekvátně reaguje na všechny jemu zadané úkoly, ale především konkrétně (nikoliv v obecné rovině, jak namítá žalobce) obrací svou pozornost ke skupině možných posluchačů, jsou-li jimi děti či dospívající mládež, a uvádí konkrétně, ve kterých skutečnostech spočívá škodlivost působení tohoto pořadu na mládež, na nedospělé jedince“. Stejně tak soud neuznal závěry posudku PhDr. Z..

K námitkám stran výše pokuty uvedla, že zařazení pořadu do „zakázaného“ času pouze konstatovala, avšak nikoli při stanovení výše pokuty, nýbrž při posouzení, zda byl delikt skutečně spáchán. K vysílacímu času dále doplnila, že zařazením pořadu do dopoledních hodin bylo vyšší měrou zasaženo do zákonem chráněného zájmu, neboť zákonní zástupci mají omezenou možnost do poslechu pořadu dětmi a mladistvými zasáhnout, což se již do výše sankce promítlo, avšak nelze z toho dovodit dvojí přičítání.

Podotkla, že k potenciálnímu ohrožení psychického a mravního vývoje není třeba vyslechnout pořad celý, nýbrž postačuje, že by atraktivita tématu mohla přilákat ohrožené posluchače např. o další přestávce ve vyučování. Žalovaná je vždy povinna hodnotit pořad celý, a proto je bez významu, že pořad obsahuje i nezávadné části.

Upozornila na skutečnost, že žalobce měl v podobě dříve vydaných upozornění na daný pořad dostatečné vodítko, v čem žalovaná spatřuje porušení mediálního zákona a jak je daný pořad ze strany žalované posuzován. Žalobce však neučinil žádné kroky, kterými by obsahovou stránku pořadu korigoval.

Žalované není zřejmé, v čem následná změna vysílacího času, formátu, délky a moderátorského obsazení pořadu snížila míru zavinění žalobce v případě posuzované epizody.

Žalovaná rovněž neshledala nic zavádějícího na svém tvrzení o popularitě chytrých telefonů či tabletů mezi ohroženou skupinou, neboť se jedná o skutečnost obecně známou. Obdobně zavádějící by tak mohlo být shledáno tvrzení žalobce o tom, že mládež upřednostňuje jiné aktivity jako sledování televizních programů, hraní počítačových her či komunikaci s vrstevníky prostřednictvím sociálních sítí před poslechem rozhlasových pořadů. Podle žalované je více jak zřejmý obsah tohoto tvrzení, tj. že tento typ zařízení usnadňuje příjem závadného obsahu při posuzování rozsahu, typu a dosahu závadného vysílání, čímž se rozsah a dosah vysílání rozšiřuje.

Kritéria pro uložení pokuty odůvodnila přezkoumatelným způsobem, veškeré faktory, na jejichž základě výši pokuty stanovila a ke kterým přihlédla, tvoří soubor skutečností, které jako celek utváří správní úvahu žalované. Mediální zákon ke skutkové podstatě daného deliktu nestanoví pevné rozmezí či konkrétní výši pokuty pro případ, že se jej dopustí provozovatel celoplošného vysílání ani pro případ vysílání závadového obsahu po dobu déle než jedné hodiny.

Znovu poukázala na citovaný rozsudek senátu 3 A, který by zrušení pro nedostatečné vypořádání kritérií, k nimž se toliko přihlíží, považoval za přepjatý formalismus. Byla přesvědčena, že se s kritérii závažnost věci a míra zavinění vyčerpávajícím způsobem vypořádala.

Žalovaná žádala, aby soud žalobu zamítl.

Při ústním jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích.

Zástupce žalobce zdůraznil nesouhlas se znaleckým posudkem MUDr. Z., který považoval za nesourodý názor vyjádřený lidovou mluvou, bez odpovědí na položené otázky. Výrazy, které znalec považoval za hrubě vulgární, se mu jevily jako výrazy obecné, medicínské. Stanovisko znalce, že období těhotenství bylo pořadem dehonestováno, považoval za ničím nepodložený subjektivní názor znalce. Žalovaná uvedla v odůvodnění rozhodnutí, že znalec použil různé metody, sám znalec přitom konstatoval, že žádné metody zkoumání nepoužil. Zmínil závěr posudku, kde znalec vyslovil názor, že většina dospívající mládeže, alespoň průměrně inteligentní, nejevící poruchu osobnosti, při poslechu podobného pořadu rozpozná nevhodnost, nepřiměřenost a hrubou vulgaritu jeho obsahu. Žalovaná neposuzovala a nevěnovala se dostatečně nebo vůbec stupni nebezpečnosti pořadu, ač na to žalobce poukazoval.

Zástupce žalované odkázal na důvody svého rozhodnutí.

Soud provedl důkaz poslechnutím předmětného pořadu na CD, ze kterého zjistil skutkový stav tak, jak byl popsán žalobou napadeným rozhodnutím.

Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Při posouzení soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle ust. § 32 odst. 1 písm. g) mediálního zákona v rozhodném znění provozovatel vysílání je povinen nezařazovat v době od 06.00 hodin do 22.00 hodin pořady a upoutávky, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých; tato povinnost se na provozovatele vysílání nevztahuje, je-li vysílání koncovému uživateli dostupné na základě písemné smlouvy uzavřené s osobou starší 18 let a je k němu poskytnuto technické opatření, které této osobě umožňuje omezit přístup k vysílání dětem a mladistvým.

Podle ust. § 60 odst. 3 písm. d) téhož zákona uloží Rada pokutu od 20 000 Kč do 10 000 000 Kč provozovateli vysílání a provozovateli převzatého vysílání, pokud zařazuje do vysílání od 06.00 hodin do 22.00 hodin pořady, upoutávky nebo další části vysílání, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých, a nejedná se o vysílání koncovému uživateli dostupné na základě písemné smlouvy uzavřené s osobou starší 18 let, k němuž je poskytnuto technické opatření, které znemožňuje přístup k vysílání dětem a mladistvým.

Podle ust. § 61 odst. 2 téhož zákona přihlíží Rada při ukládání pokuty za porušení povinnosti podle tohoto zákona k povaze vysílaného programu a k postavení provozovatele vysílání a provozovatele převzatého vysílání na mediálním trhu se zřetelem k jeho odpovědnosti vůči divácké veřejnosti v oblasti informací, výchovy, kultury a zábavy. Dle odst. 3 téhož ustanovení stanoví Rada výši pokuty podle závažnosti věci, míry zavinění a s přihlédnutím k rozsahu, typu a dosahu závadného vysílání, k výši případného finančního prospěchu, a ke stanovisku věcně příslušného samoregulačního orgánu uvedeného v seznamu samoregulačních orgánů, obdrží-li toto stanovisko písemně do 10 pracovních dnů ode dne zahájení řízení o správním deliktu.

Soud předně nemohl vejít na obecná tvrzení žalobce o nezákonnosti napadeného rozhodnutí pro jeho nepodloženost a neurčitost, a že závěr o ohrožení psychického a mravního vývoje dětí a mladistvých pořadem není žalovanou přesvědčivě, racionálně a řádně odůvodněn. Po přezkoumání obsahu spisového materiálu, žalobou napadeného rozhodnutí a provedení důkazu poslechnutím předmětného pořadu na CD při ústním jednání soud shledal, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s mediálním zákonem, neboť žalobce porušil svoji povinnost stanovenou v ust. § 32 odst. 1 písm. g) mediálního zákona nezařazovat v době od 6.00 do 22.00 hodin pořady a upoutávky, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých, přičemž výjimka, uvedená v dalším textu tohoto zákonného ustanovení, se na žalobce v projednávané věci nevztahuje. Mezi účastníky není sporu o tom, že k zahájení správního řízení o uložení pokuty žalobci došlo na základě podnětu posluchačů, kteří na nevhodnost vysílání pořadu v dopoledních hodinách poukazovali a že se žalobci před uložení pokuty dostala upozornění na porušení ust. § 32 odst. 1 písm. g) postupem podle ust. § 59 odst. 1 téhož zákona (ze dne 28.5.2013, č.j. STR/2590/2013, č.j. STR/2589/2013 a č.j. STR/2588/2013). Konkrétně byl žalobce vyrozuměn o tom, že žalovaná shledala porušení ust. § 32 odst. 1 mediálního zákona v odvysílání pořadu Dámský klub v čase od 10,00 do 12,00 hodin takovým způsobem vedení pořadu, který je nevhodný s ohledem na nedospělé jedince, přičemž škodlivost působení tohoto pořadu pro děti a dospívající mládež spatřovala v celkově vulgárním a hrubě pokleslém vedení pořadu. Součástí všech tří upozornění jsou znalecké posudky znalce MUDr. Z. k jednotlivým tématům pořadu. Jednání žalobce, za něž je v nyní projednávané věci sankcionován, jsou typově obdobná s těmi, na jejichž závadnost již byl upozorněn, a jsou tak způsobilým podkladem pro uložení sankce za následná porušení povinností provozovatele stanovených mediálním zákonem (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 14.7.2014, č.j. 8 As 85/2012-88).

V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalovaná velmi podrobně a důkladně popsala skutkový stav, hodnotila jednotlivá skutková zjištění, která náležitě právně odůvodnila. Vyšla přitom ze znaleckého posudku MUDr. Z. k danému tématu pořadu a vypořádala se se všemi námitkami, které žalobce v průběhu správního řízení uplatnil.

K námitce žalobce, že je pro danou věc klíčové posouzení vysílacího času, když tento byl vysílán v dopoledních hodinách od 10 do 12 hod., což snížilo společenskou nebezpečnost na úplné minimum, ne-li zcela vyloučilo, soud zdůrazňuje, že uvedený správní delikt je deliktem ohrožovacím, tj. k jeho spáchání postačuje vyvolání možnosti ohrožení fyzického, psychického nebo morálního vývoje dětí mladistvých. Delikt je proto spáchán již provedením zakázaného jednání, tj. odvysíláním předmětného pořadu, přičemž ohrožení chráněných zájmů nemusí hrozit konkrétně a bezprostředně, jak ostatně vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ČR, č.j. 6 As 43/2007-90, na který žalobce v žalobě odkazoval. S ohledem na uvedený závěr je proto zcela nepodstatné, zda se děti a mladiství v dané době nachází ve školách a proto je jejich přístup k danému pořadu omezen, popř. zda preferují jiné aktivity před posloucháním rozhlasových pořadů, neboť žalobce se daného deliktu dopustil již tím, že předmětný pořad do vysílání zařadil v době, kdy je to zákonem výslovně zakázáno. Soud dodává, že rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 3. 2011, sp. zn. 8 As 79/2010, na který žalobce v žalobě rovněž odkazoval, uvádí, že čas vysílání pořadu může hrát roli při posouzení materiální stránky deliktu, když v uvedeném případě se jednalo o pořad odvysíláný krátce před 22 hodinou, avšak i v tomto případě byla s ohledem na kvalitu a kvantitu sporných záběrů odpovědnost dovozena. V nyní projednávané věci však nebyl pořad odvysílán v čase blízký se krajním hodinám, kterými je daný časový úsek vymezen, a kdy by bylo možné uvažovat, zda skutečně došlo k naplnění materiální stránky deliktu. Naopak byl vysílán v dopoledním čase, tj. zcela zřejmě v čase zákonem zakázaném. Toto hledisko proto není rozhodující pro posouzení, zda ke správnímu deliktu došlo, když dokonce i z tvrzení uvedených žalobcem v žalobě jednoznačně vyplývá, že i v daném čase k ohrožení dětí a mladistvých mohlo dojít, např. v době přestávek mezi vyučováním. Při množství dětí ve třídách škol a vzhledem ke skutečnosti, že jsou přestávky mezi vyučovacími hodinami určeny zejména pro občerstvení dětí a přípravu na další hodinu či k přesunu do jiné třídy, je podle stanoviska soudu iluzorní představa žalobce, že učitelé mohou v tomto čase příjmu nevhodného obsahu dětmi zamezit. Neobstojí ani poukaz žalobce na možnost vyslechnout pořad jen útržkovitě nejvýše 20 minut mezi vyučovacími hodinami, neboť žalovaná musí hodnotit pořad jako celek, přičemž jí nemůže být známo, zda byl nevhodný obsah vysílán právě v době přestávky či nikoli. Žalovaná se otázkou vysílacího času v odůvodnění rozhodnutí podrobně zabývala a uvedla důvody, pro které tuto námitku žalobce, uplatněnou již v průběhu správního řízení, odmítla. Soud má proto za to, že byla materiální stránka skutkové podstaty deliktu žalobce naplněna.

K námitce žalobce, že v rozhodnutí absentují konkrétní úvahy, kterými byla žalovaná vedena a není z něj zřejmé, co a z jakých důvodů je považováno za nevhodné a jakým způsobem tím může dojít k ohrožení psychického a mravního vývoje dětí a mladistvých soud konstatuje, že z přepisu sporných částí pořadu uvedených v počátku odůvodnění napadeného rozhodnutí je bez pochyb patrné, kterou část obsahu považovala žalovaná za nevhodnou, a to zejména, jak žalovaná v odůvodnění uvádí, z důvodu vulgárního a hrubě pokleslého vedení pořadu, používání obhroublých výrazů a primitivního vtípkování o velmi citlivém tématu týkajícího se těhotenství a mateřství. Odůvodnění napadeného rozhodnutí pak rovněž obsahuje, v čem je ze strany žalované spatřováno možné ohrožení psychického a mravního vývoje dětí a mladistvých, když děti a mladiství mohou po vyslechnutí předmětného pořadu získat dojem, že takový způsob uvažování a vyjadřování o sexualitě, resp. těhotenství, je normální, ba dokonce žádoucí, čímž může dojít k narušení postojevových rovin či dosavadní výchovy dítěte nebo mladistvého s tím, že více ohroženou skupinou je dospívající mládež ve

věku od 12 do 16 let. Soud rovněž nepřisvědčil tvrzení žalobce, že žalovaná v napadeném rozhodnutí užívá neurčité pojmy jako nejasná spojení, když z kontextu a struktury celého přezkoumávaného rozhodnutí je naopak zcela zřejmé, co žalovaná uvedenými výrazy a slovními spojeními míní a co je jejich obsahem.

Soud nemohl vejít ani na námitky žalobce týkající se znaleckého posudku MUDr. Z., neboť neshledal, že by jeho znalecký posudek vykazoval známky nepřesvědčivosti či zaujatosti, když se v něm naopak znalec podrobně zabýval všemi položenými otázkami a posoudil pořad z hlediska možného ohrožení psychického, fyzického či mravního vývoje dětí a mladistvých, specifikoval, jaké konkrétní mediální obsahy v pořadu mají ohrožující potenciál a proč, jaké skupiny dětí či dospívajících jsou ohroženy a s jakými důsledky, kdy zejména uvedl, že považuje úroveň pořadu vysílaného v daném čase za nevhodnou, vulgární, nepřiměřenou a pro věkovou skupinu dětí a dospívající mládeže za škodlivou. Znalec srozumitelně vysvětlil, že škodlivost působení pořadu spatřuje v celkově vulgárním a hrubě pokleslém vedení pořadu, používání vulgárních a obhroublých výrazů, primitivním vtipkování a spojování intimní a citlivé problematiky s pudově prvosignální problematikou sexuality, zvláště ve spojení s citlivou problematikou těhotenství a mateřství. Znalec uvedl svá stanoviska ke konkrétním závadným částem pořadu a označil jako možné důsledky škodlivého jednání primitivní vulgarizaci a postupnou otrlost (zhrubění) formující se osobnosti dítěte a zejména dospívajících jedinců v citlivých oblastech sexuality, těhotenství, mateřství a partnerských vztahů. Své závěry rovněž doplnil o zkušenosti získané v dlouholeté praxi. Znalec ve svém znaleckém posudku zejména zdůraznil, že primitivní, vulgární, generalizující a hrubě zjednodušující přístupy k citové, sexuální a partnerské problematice jsou častou příčinou vztahových i sexuálních dysfunkcí v partnerském soužití, mnohdy vedoucí až k destrukci vztahu a tím i rodiny, když u nedospělých jedinců, kteří nemají ještě dostatek životních zkušeností, včetně sexuálních, má působení informací, výrazů, postojů a způsob reagování v médiích silně sugestivní a návodný účinek, a to zvláště v oblastech, které se dotýkají silně emočně exponované oblasti jako je sexualita a obecně vztahy mezi oběma pohlavími. Znalec rovněž upozornil, že u nezralých dospívajících dívek pak nechutné popisy různých tělesných projevů v těhotenství nebo při sexu v těhotenství, mohou vyvolat až odpor nebo fobii v souvislosti s případným těhotenstvím či mateřstvím v budoucnu.

Posouzení znalce je ve znaleckém posudku jednoznačně vyjádřeno a je z něj zřejmé, že názor, na který zástupce žalobce poukazoval při ústním jednání, a sice že „většina dospívající mládeže (alespoň průměrně inteligentní a nejevící poruchu osobnosti) při poslechu podobného pořadu rozpozná nevhodnost, nepřiměřenost a hrubou vulgaritu jeho obsahu“ sám znalec považuje za „snažné přání“. Podle stanoviska soudu nelze uvedené vytrhávat z kontextu celého znaleckého posudku a měnit tak jeho celkové vyznění.

K námitce žalobce, že se každá epizoda pořadu Dámský klub věnuje rozličným tématům, a proto nelze na daný případ aplikovat závěry ze znaleckých posudků přezkoumávající jiné epizody tohoto pořadu, ani závěry obsažené v rozsudku Městského soudu v Praze senátu 3 A, týkající se rovněž jiné epizody uvedeného pořadu, soud konstatuje, že žalovaná ve svém rozhodnutí vyšla ze znaleckého posudku MUDr. J. Z. a závěry obsažené v jiných znaleckých posudcích a rozsudku senátu 3 A pouze využila k podpoře závěrů, ke kterým znalec dospěl v nyní projednávané věci a ke kterým se žalovaná ve svém rozhodnutí rovněž přiklonila. Jedná se o závěry o možném ohrožení psychického a mravního vývoje dětí a mladistvých. Soud k tomu ve shodě se žalovanou dodává, že závadnost daného pořadu nebyla shledána ve zvoleném tématu, nýbrž ve způsobu, jakým je o tomto tématu diskutováno a to je zmíněným epizodám pořadu Dámský klub (epizody uvedené v upozorněních a ve věci senátu 3 A) s projednávanou věcí společné. Konkrétně se jedná o způsob vyjadřování, prezentaci myšlenek a celkové vedení pořadu.

Soud rovněž nesouhlasí s názorem žalobce, že se žalovaná nevypořádala s odlišným názorem obsaženým ve znaleckém posudku PhDr. H. Z., MBA, podle kterého uvedený pořad není způsobilý ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých. Žalovaná v odůvodnění svého rozhodnutí uvedla rozpory, které ve znaleckém posudku PhDr. Z. spatřila, a v čem shledala nesoulad hodnocení znalkyně se zjištěným skutkovým stavem. Soud uvedený posudek považuje za obecný, zcela neodpovídající zjištěnému skutkovému stavu a nemohl přisvědčit ani shrnutí znalkyně, že byl pořad veden spíše hovorově, bez použití vulgárních a měl velký edukační význam. Nelze přehlédnout, že sama znalkyně v závěru znaleckého posudku uvedla, že je pořad určen dospělým a vytkla mu některé hovorové výrazy (velký buben, kecá..) s tím, že byl vysílán v čase, kdy je většina dětí a mladistvých ve škole. Zcela tak pominula, že byl pořad odvysílán v době, kdy zákon jeho vysílání s ohledem na ochranu zdravého vývoje dětí a mladistvých zakazuje. Po provedení důkazu poslechnutím daného pořadu na CD lze podle názoru soudu obtížně označit způsob komunikace za hovorovou a přiměřenou typu pořadu. Obrana žalobce tímto znaleckým posudkem proto neobstojí.

Soud také odmítl námitky žalobce stran nezákonnosti a nepřezkoumatelnosti úvah žalované při ukládání pokuty. Podle stanoviska soudu žalovaná postupovala v souladu se zákonem, kdy posuzovala kritéria, jimiž je vázána při ukládání pokut ve smyslu ust. § 61 odst. 2, 3 mediálního zákona ve spojení s ust. § 60 odst. 3 písm. d) téhož zákona, podle kterého žalovaná uloží pokutu od 20.000,- Kč do 10.000.000,- Kč provozovateli vysílání a provozovateli převzatého vysílání, pokud zařazuje do vysílání od 6:00 hod. do 22:00 hod. pořady a upoutávky, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých. Při ukládání pokuty žalovaná přihlíží k povaze vysílaného programu a k postavení provozovatele vysílání a provozovatele převzatého vysílání na mediálním trhu se zřetelem jeho odpovědnosti vůči divácké veřejnosti v oblasti informací, výchovy, kultury a zábavy a stanoví výši pokuty podle závažnosti věci, míry zavinění a s přihlédnutím k rozsahu, typu a dosahu závadného vysílání a k výši případného finančního prospěchu. Podle odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalovaná kritéria pro stanovení výše pokuty, tedy kritéria relevantní v projednávané věci, zohlednila a v souladu se základy logického myšlení uvážila v mezích správního uvážení a přezkoumatelným způsobem, proč žalobci za odvysílání předmětného pořadu uložila sankci ve výši 500.000,- Kč, kdy přihlédla k tomu, že program Frekvence 1 je celoplošným, komerčním rozhlasovým programem, což znamená získat pro poslechnovost co nejvíce posluchačů a tomu také přizpůsobit obsah svých pořadů. Nejedná se tedy o provozovatele rozhlasového vysílání ze zákona, který má zákonem danou povinnost vysílat ve veřejném zájmu a jeho odpovědnost je tím ze samotné povahy veřejnoprávního media vyšší. Vzala v úvahu, že se jedná o provozovatele celoplošného vysílání, kdy jeho vysílání může přijímat minimálně 80 % posluchačů v ČR. Zohlednila, že se jedná se o provozovatele s poměrně vysokým podílem poslechnovosti, což je známo z veřejně dostupných pramenů. Jeho odpovědnost hodnotila vzhledem k povaze vysílaného programu a vzhledem k postavení na mediálním trhu jako střední, tedy nikoli nízkou. Soudu tak není zřejmé, z čeho žalobce dovozuje, že se žalovaná těmito kritérii nezabývala a z jakého důvodu žalobce postrádá závěr žalované o výši uložené pokuty. Žalovaná byla povinna podle ust. § 61 odst. 3 mediálního zákona do úvahy o výši pokuty zahrnout i rozsah, typ a dosah závadného vysílání, což učinila a z odůvodnění jejího rozhodnutí jsou její závěry stran významu celoplošnosti a komerčnosti programu žalobce s pokrytím nejméně 80 % posluchačů a vysokým podílem poslechnovosti a další výše zmíněné skutečnosti zcela zřejmé.

Soud nepovažuje za zavádějící ani její závěr o popularitě chytrých telefonů a tabletů mezi mladistvými, ale přisvědčuje žalované, že se jedná o skutečnost obecně známou, mající vliv na závěr žalované o dosahu závadného vysílání.

K žalobcem namítané vadě posouzení kritéria závažnosti věci soud uvádí, že žalovaná ve svém rozhodnutí přihlédla ke skutečnosti, že pořad byl vysílán nejen v čase, ve kterém zákon obecně vysílání takových pořadů zapovídá, ale v čase od 10,00 do 12,00 hodin, tj. v dopoledních hodinách, kdy jsou děti a mladiství mimo dosah svých zákonných zástupců, kteří by mohli příjmu takového pořadu zamezit. Vzhledem k povaze a charakteru pořadu tak byl provozovatelem vysílání zvolen nejen čas, ve kterém zákon takové vysílání neumožňuje, ale čas dopoledních hodin, kdy jsou děti zpravidla mimo dosah výchovného působení rodičů. Z celého kontextu této části odůvodnění výše pokuty je zřejmé, že žalovaná do své úvahy nezahrnula samotnou skutečnost, že pořad byl vysílán v zákonem zakázaném čase, který je znakem skutkové podstaty správního deliktu, jak žalobce tvrdí. Tento údaj byl v odůvodnění uveden pouze jako uvození stanoviska žalované, proč vysílání daného pořadu v dopoledních hodinách zvyšuje riziko narušení zákonem chráněného zájmu ve větší míře, než kdyby byl pořad vysílán v době (byť rovněž zákonem zakázané), kdy je možnost výchovného působení rodičů vyšší.

Z uvedeného proto jednoznačně vyplývá, že žalovaný vzal při rozhodování o výši pokuty do úvahy vysílací čas, ačkoli žalobce tvrdil, že k tomuto aspektu žalovaný nepřihlédl.

K námitce žalobce, že nelze spatřovat škodlivé působení v celé délce pořadu soud uvádí, že je žalovaná povinna zabývat se pořadem jako celkem, neboť musí zjistit skutkový stav bez pochybností. Nadto se závadný způsob vedení pořadu moderátorkami prolíná celým pořadem, je proložen hudbou, zprávami a rozhovorem s odborníkem na dané téma, jednotlivé závadné části na sebe vzájemně navazují a moderátorky se opakovaně ve shodném duchu po rozdílně dlouhé pauze k danému tématu vrací. Žalovaná proto právem i z tohoto důvodu hodnotila daný pořad jako škodlivý v celé své délce. Námitka žalobce o nemožnosti nezletilých u pořadu z důvodu vyučování setrvat, je pak irrelevantní a nemůže mít vliv na samotné posouzení jeho škodlivosti.

K tvrzení žalobce o nesprávně zjištěné míře zavinění s ohledem na skutečnost, že pořad byl vysílán živě, soud poukazuje na zjištěný skutkový stav, podle kterého jsou vytýkané části pořadu tvořeny pouze rozhovory moderátorek, aniž by byly doplněny o telefonické vstupy posluchaček/posluchačů, moderátorky čtou SMS, které od posluchaček/posluchačů na dané téma došly. Takové zprávy mohly moderátorky korigovat a v případě zjištění závadnosti jejich obsahu v pořadu je nemusely číst. Lze tak uzavřít, že žalobce byl schopen i přes živé vysílání obsah pořadu ovlivnit. Soud proto jeho obranu neuznal.

Soud rovněž nepřisvědčil tvrzení žalobce o rozdílnosti jednotlivých epizod pořadu, v důsledku kterých si nemohl být ani přes dříve uložené sankce vědom závadnosti daného pořadu. K tomu soud ve shodě se žalovanou opakovaně uvádí, že nevnímá negativně samotné téma pořadu, jeho škodlivost je však spatřována ve způsobu, jakým byl pořad moderátorkami veden. O jednotlivém prvku pořadů uvedených v upozornění žalované podle § 59 odst. 1 mediálního zákona a pokutovaném pořadu soud již pojednal výše a pro stručnost na své závěry odkazuje. Tvrzení žalobce, že následně došlo k posunutí vysílacího času, změně formátu, délce a změně v moderátorském obsazení je pro posouzení projednávané věci, kdy soud vychází ze skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, zcela bezpředmětné a bez vlivu na již vzniklé porušení mediálního zákona, za které byl žalobce sankcionován.

Ze shora uvedených důvodů má soud za to, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno po právu. Pochybení neshledal ani v rozhodnutí o uložení povinnosti žalobci zaplatit náklady správního řízení, žalobce k tomu ostatně nic konkrétního ani netvrdil.

Soud po provedeném přezkumu nemohl vejít na návrh žalobce na moderaci trestu, neboť v žádné ze zjištěných skutečností nenalezl oporu pro závěr, že byl žalobci trest uložen ve zjevně nepřiměřené výši a že je proto třeba jej snížit na 20.000 Kč, tj. na nejnižší možnou

částku, kterou lze za spáchaný delikt uložit. K tomu soud připomíná, že žalovaná měla možnost žalobci uložit pokutu od 20.000 Kč do 10.000.000 Kč. Částka 500.000 Kč je tak stanovena v dolní hranici sazby, když odpovídá pouze 5 % z maximální výše 10.000.000 Kč.

Žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem. Soud proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný. Žalovanému správnímu orgánu důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek uvedených v ust. § 102 a násl. s.ř.s., a to ve lhůtě do dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Praze dne 2. září 2015

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Horáková